

3

2014

52. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

KARHUN- KIERROS

MISTÄ TÄMÄ OIKEIN TULI?

KARHUNKIERROS

3 / 2 0 1 4

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT:

TIMO HÄIVÄLÄ

TUULI SEPPÄLÄ

SALLA SEPPÄLÄ

HANNA HANNUS

JUKKA POMMELIN

STELLA VAHTERISTO

ELINA LÄHDENIEMI

MARCUS SÖDERLUND

MARLA DJAKONOWSKY

KARHUNKIERROS

Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti.

Perustettu vuonna 1963.

ISSN-L 1239-1913,

ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti).

JULKAISIJA

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A5,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA

Salla Seppälä
paatoimittaja@satakuntatalo.fi

KANNEN KUVA

Maria Djakonowsky

KANNEN NIMIÖ

Kalle Järvenpää,
muokannut Salla Seppälä

PAINOS

300 kappaletta

PAINO

Picaset Oy

Karhunkierros nauttii
HYY:n järjestölehtitukea.

- 4** *Voiko Alepa mennä uniin?*
- 5** *Mikä on paras paikka lopettaa Q-ura?*
- 6** *Tunnetko Kampin historian?*
- 10** *Onko Helsinki pelkkää asfalttrviidakkoa?*
- 15** *Kenen rintapielet kimaltavat?*
- 16** *Kuka oli alkuperäinen hipsteri?*
- 17** *Kuka on alasti ja miksi?*
- 18** *Kenen leipää syöt? Kenen lauluja laulat?*
- 20** *Onko arkipuku arkinen?*
- 22** *Houkuttaako kokouspulla nuorisoa?*
- 23** *Liittyykö Juudas jotenkin tähän kaikkeen?*

Unieni Alepa

Salla Seppälä

NÄEN USEIN realistisuudessaan tylsiä unia. Niissä tehdään tasan samoja asioita kuin hereilläkin - ajetaan ratikalla, palautetaan esseitä stressaantuneena deadlineen jälkeen, pilkotaan sipuleita, käydään ruokakaupassa. Erityisesti käydään ruokakaupassa.

UNIENI RUOKAKAUPASSA ei ole mitään kummallista. Elintarvikkeet ovat normaaleja, loisteputkien raaka valo yhtä vastenmielisen keltaista kuin oikeastikin. Oikeastaan ainoa outo asia pitkäveteisissä ja arkisissa ruokakauppaunissani on se, että se kauppa on joka kerta Kampin Alepa, vaikka kohta kolme vuotta olen tehnyt ruokaostokseni muualla, ja Kampin Alepakin on nykyään järjestetty eri tavalla. Sinne se vain on mieleen pesiytynyt eikä lähde pois.

”Opiskeluaikana kerätään muistiin niitä paikkoja ja maisemia, joissa vanhana mieli vaelttaa

OLEN USEIN POHTINUT, mitä muistan vanhana, sitten kun lähimuisti rakoilee enkä ehkä muista, olenko syönyt lounasta tai mikä vastapäisen kahvinjuojan nimi on. Moni dementoitunut vanhus kaipaa kotiin. Millaisiin maisemiin minun mieleni palaa vanhana? Missä on se koti, johon pyrin? Ehkä alitajuntani antaa jo vihjeitä.

SATAKUNTATALO - ja yhtä lailla mikä tahansa asunto, mihin nuori ylioppilas muuttaa - on koko loppuelämän kannalta merkittävä paikka. Paikka, jossa itsenäistytään, opitaan elämästä ja luultavasti kasvetaan pitkälti siksi, mikä ”isona” tulee olemaan. Opiskelukotiin ja -kaupunkiin voi suhtautua tilapäisenä ratkaisuna - ollaan vain käymässä, mitä turhaa juurtumaan ja kiintymään. Tai sitten uuden kotiseudun voi ottaa syli auki vastaan, tervehtiä sitä ilolla ja uteliaisuudella ja ottaa sen salaisuuksista selvää, niin kuin tämänkin lehden sivuilla on tehty.

USKON, ETTÄ OPISKELUAIKANA kerätään muistiin niitä paikkoja ja maisemia, joissa vanhana mieli vaelttaa – kokoelmasta kannattaa siis tehdä inspiroiva ja monenkirjava, kun elinajanodotteetkin ovat nykyään niin korkeita.

Ympyrä sulkeutuu

Elina Lähdeniemi KUVA: Marcus Söderlund

PÄÄTIN KURAATTORIKAUTENI tismalleen samalla tavalla ja samassa paikassa kuin sen kaksi vuotta aiemmin aloitinkin. Keskellä peltöjä, pimeässä saunassa, ystävien ympäröimänä. Parempaa tapaa päättää pitkä aktiiviaikani osakunnalla ei kai ole. Minulle Sipin mökki on parhaita asioita osakunnalla, heti siinä talon, ihmisten, juhlien ja täydellisten päiväunisoivien rinnalla. Oma mökki kanta-alueella on harvinaisuus, josta vain muutammat osakunnat voivat nauttia. Tietysti on totta, että Sipin mökki on vanha, raihnainen, sähkötön ja vedetön. Mutta se on myös rauhallinen, lämmin, aina avoina ja yleensä täynnä ystäviä. Vähän kuin osakuntakin.

” Keskellä peltöjä,
pimeässä saunassa,
ystävien ympäröimänä.
Parempaa tapaa päättää
pitkä aktiiviaikani
osakunnalla ei kai ole.

OSAKUNNAN PARHAITA PUOLIA on sen tarjoama monipuolisuus. Meillä on toisaalta yliopisto ja akateemisuus, toisaalta läheinen suhde maakuntaan ja elämään siellä. Ihmiset tulevat osakunnalle eri yliopistoista, eri kaupungeista, eri taustoista. Toimintaa järjestetään kuntopiiristä kuoroon, mökki-viikonlopuista vuosijuhliin. Ja jokainen saa aivan vapaasti valita, mihin lähtee mukaan. Jollei eräily Satakunnassa kiinnosta, voikin viettää urbaania uutta vuotta keskellä Helsinkiä. Ja seuraavana vuonna taas muuttaa mielensä ja lähteäkin sinne peltöjen keskelle saunomaan uusi vuosi alkaneeksi! Kaikki ovat aina tervetulleita mukaan, oli toiminta sitten mitä tahansa ja olipa siinä ennen ollut mukana tai et. Sellaisessa yhteisössä on mahtavaa asua ja elää. Nauttikaa siitä ja hyödyntäkää sitä: ensi vuonna voit kokeilla vaikka maanantailenkkiä tai lukupiiriä?

MINÄ OLEN seitsemän osakuntavuoteni aikana kokeillut lähes kaikkea. Tehnyt asioita, joihin en uskonut pystyväni. Tavannut hienoja ihmisiä. Oppinut niin paljon uutta. Viimeiset kaksi vuotta kuraattorina ovat olleet ehdottomasti hienoimmat kaikista näistä vuosista. Olen kokenut uskomatonta ylpeyttä osakunnastani ja osakuntalaisista, jotka pystyvät yhdessä mihin tahansa tai ovat ainakin valmiita yrittämään sitä. Sellaisen joukon kuraattorina on ollut helppoa ja ihanaa toimia. Kiitos teille jokaiselle näistä vuosista, kaikista keskusteluista, jatkojen jatkoista, aamujäätelöistä, venymisistä, uusista oivalluksista, kesäretkistä, saunoista ja ystävyvyydestä. Elämä vie nyt eteenpäin, mutta onneksi osakunnalle voi aina palata.

– Neiti

emerita

Tunnistatko paikan? Kurva Runeberginkadulle päin on vuodelta 1959. Sitä edeltävänä vuonna 1958 oli valmistunut uutuuttaan hohtava Autotalo (oikealla). Puiset "Kampin villat", 1870-luvulla rakennetut työväen asunnot, purettiin vuonna 1960 erittäin huonokuntoisina. Kaasukello seisoj nykyisen Baanan laidalla vuosina 1908-1967. Sitä käytettiin kaasun varastointiin. Kaasukellon paikalla sijaitsi vielä 1800-luvulla kaupungin häpeäpaalu, jolla pantiin täytäntöön muun muassa raipparangaistuksia sekä teloituksia. Viimeinen mestaus kyseisellä paikalla tapahtui vuonna 1819.

KAMPPI, KAMPEN

Hanna Hannus

Kamppi on osakuntamme kiintopiste Helsingissä. Monelle se on Lapinrinteellä sijaitsevan Satakuntatalon myötä ensimmäisen oman kodin kotiseutu, ja vielä suuremmalle joukolle tärkeä henkinen koti. Mutta mistä tulevat nimet Malminkatu ja Lapinrinne? Minkälainen historia Satakuntatalon lähitienoilla on? Karhunkierros sukeltaa ajassa taaksepäin aina niihin päiviin, kun Viisin paikalla huojui sankka metsä.

Kamppi, Kampen. Tuttu, ystävällinen naisääni kuuluttaa metrossa sanat, jotka olen oppinut yhdistämään osakunnalle saapumiseen.

Kamppi tuntuu teinien reiteistä päättellen olevan koko maan ydin, mutta hyvin pitkään se on ollut laidalla, kaupungin liepeitä.

Metroaseman edessä kohoavat maamerkit, postmodernilla arkitekhtuurilla iloitleva Radisson SAS-hotelli sekä toisessa suunnassa vuonna 1937 valmistunut valkea

Tennispalatsi. Niiden ympärillä maraskuiseen pimeyteen loistaa kelmeitä valomainoksia: on hampurilaisia, elokuvia, taidemuseo, kauppoja.

Valinnanvaraa nyky-Kampissa riittää. Kaiken yltäkylläisyyden keskellä tuntuu oudolta, että Kampin historia on ollut pitkälti sotaa, nälkää ja köyhyyttä. Nämä ovat pitkään olleet outoja, hieman vieroksuttuja seutuja.

Tarina alkaa kuten usein suomalaiset tarinat, metsästä.

Campementsplats ja kasarmi

1700-luvulla Satakuntatalon kohdalla kasvoi metsä. Jos joku seudulle eksyi, tunnettiin se nimellä *Campementsplats*. Se tarkoitti aluetta sotaväen harjoituksille, metsäleireille. Kamppi-nimi on myöhempi väänös Campementsplatsista.

Metsä hakattiin 1700-luvun alussa isovihan (1700–1721) aikaan. Venäläiset kaatoivat puut, koska niistä saatavat tukit oli tarkoitus käyttää kaleerilaivojen rakentamiseen. Toisin kävi.

Venäjän joukot poistuivat, ja tukit jäivät Helsinkiin. Niistä rakennettiin muun muassa Ulrika Eleonoran kirkko, joka sijaitsi nykyisellä Senaatintorilla ennen Tuomiokirkon rakentamista.

Mutta niin kaatui metsä, ja urbanisaatio alkoi hitaasti hivuttautua Kamppiin. Täytyy pitää mielessä, että Helsingistä tuli Suomen pääkaupunki vasta vuonna 1812. 1700-luvulla Helsinki oli muutaman tuhannen asukkaan kaupunki, jonka asukkaiden merkittävä osa asui Suomenlinnan eli Viaporin merilinnoituksessa.

Kampin seutu olikin pitkään lähinnä armeijan käytössä. Metsänhakkuun jälkeen hiekkakentäksi muuttuneella Kampinmalmilla harjoiteltiin sotilasmarsseja. Asutusta Kampin kortteleihin alkoi ilmaantua vasta 1800-luvun lopun vuosikymmeninä.

Vuonna 1833 nykyisen Lasipalatsin paikalle valmistui venäläisen sotaväen kasarmirakennus, Turun kasarmi. Turun kasarmialue tuhoutui lähes kokonaan sisällissodassa 1918. Rautioiden tilalle nousi vuonna 1936 Lasipalatsi, joka tarkoitettiin tilapäiseksi rakennukseksi. Alue vilkastui, kun linja-autoasema siirtyi Lasipalatsin taakse, entisen kasarmin paikalle. Helsingin liike-elämä ja syke alkoivat valua Kamppiin päin.

Taisteluharjoitusten ja kasarmin perintö kaiku edelleen kaikessa siinä, miten käsitämme kyseisen kaupunginosan.

Kampinmalmi ja Lapinlahti

Kamppi tunnettiin vielä pitkään 1900-luvun alussa nimellä Kampinmalmi (Kampmalmen). Malmi näkyy edelleen, Satakuntatalon lähellä sijaitsevat Malminkatu ja Malmrinne. Lapinrinne ja Lapinlahdenkatu puolestaan juontuvat Lapinlahden (Lappviken) vuonna 1841 valmistuneesta sairaala-alueesta.

Kaupunginosan nimessä kuuluu sana kampen, taistelu.

Köyhien Kamppi

“ - kaduilta kuului jatkuvaa huutelua ja metelöintiä ja kaupustelua ja tinkimistä kaikilla mahdollisilla kielillä, ja öisin katulyhtyjen hehkusukat räätelivät ja suhisivat ja talojen lantakuoppien ja seudun teurastamoiden ja saippua- ja luujauhotehtaiden lemu lepäsi raskaana talonkattojen yllä.”

Sitaatti on Kjell Westön romaanista *Missä kuljimme kerran*. Yksi teoksen päähenkilöistä, työväentaustainen Vivan, kuvailee näin kotikulturiaan Malminkadulla 1900-luvun ensimmäisellä vuosikymmenellä.

1800-luvun lopussa Kamppiin alettiin rakentaa puutaloja kaupungin kasvavalle työväestölle. Kampin villat (kuva s. 6) rakennutettiin 1870-luvulla erillisellä keisarillisella käskykirjeellä perustetulla rahastolla. Asukkaat olivat käsityöläisiä, leskiä, juutalaisia kauppiaita.

Lastenkodinkadun ja nykyisen Ruoholahdenkadun rajaamalle alueelle nousivat puolestaan 1880-luvulla niin kutsutut *Sadan markan villat*. Ne rakennutti Helsingin Työväen Rakennusosakeyhtiö, ja aikanaan nuo työväen käyttöön osoitetut asuintalot edustivat hyvin edustuksellista työväen asumista. Nimi tuli siitä, että ensimmäiset asukkaat saattoivat hankkia osakkeensa sadan markan hintaan.

Pitkin 1900-lukuja puisia villoja purettiin uudempien rakennusten ja Lastenlehdon puiston tieltä. Nykyisin on kuitenkin jäljellä vielä joitain rakennuksia - haluttuja kaupunkiasuntoja, joissa on oma piha ja puutarha keskellä kaupunkia. Kampin villoista ei ole jäljellä enää yhtäkään. Nykyisin asumisen neliöhinnat Kampissa hipovat pilviä.

Narinkka

Kasarmin tienoilta nousi 1870-luvulla Narinkka, lumpunkerääjien kokoontumispaikka ja juutalaisten torialue. Sana tulee venäjän kielestä, jossa “na rinke” tarkoittaa yksinkertaisesti “torilla”. Narinkalla pyöri milloin milläkin itsensä elättäviä ihmisiä, ja siellä juotiin usein holipompeli-nimistä juomaa - limonaadin, oluen ja halvan paloviinan sekoitusta.

Keskusta siirtyy

Kasarmialueesta ja Kampin pitkästä sotajoukkojen historiasta muistuttaa hehtisessä Kampin nykyarjessa vielä yksi rakennus. Funktionalistisen Lasipalatsin ja modernin Kampin keskuksen välissä tyynesti seisoo keltainen, kaksikerroksinen klassistinen rakennus. Se on ollut osa kolmea valtiota, nähnyt niin sotilaat, bussimatkustajat kuin nyt terassilla istuskelijat.

” Se on ollut osa kolmea valtiota, nähnyt niin sotilaat, bussimatkustajat kuin nyt terassilla istuskelijat.

Lasipalatsi, Sokos ja Kampin keskus ovat siirtäneet Helsingin ydintä lännemmäs. Aika näyttää, minkälainen ympäristö Satakuntatalolla on kymmenen, viidenkymmenen tai sadan vuoden päästä. Muuttuuko Kamppi yhä enemmän siksi pisteeksi, mikä koetaan pääkaupungin keskustaksi?

On toisenlaisiakin tulevaisuudenkuvia. Ilmastomuutos voi nostaa merenpinnan Lastenlehtoon asti. Tällöin merenrantaanäkymistä saivat nauttia kaikki Satakuntatalon päätyasukkaat.

Yksi merkittävä juoni nimittäin uupuu vielä Kampin tarinasta. Se on meidän tarinamme: Satakuntatalon tarina.

“Mutta vieläkin enemmän hän pelkäsi Kampinmalmia missä hän ja Enok asuivat. Että maan päällä olikin sellaisia paikkoja kuin Malminkatu ja Lapinlahdenkatu ja lähikulmien pikkukujat! Siellä asui köyhiä venäläisiä kadunlaskijoita jotka tuntuivat elävän hapanlímpulla ja vodkalla ja oluella ja jotka huuhtoivat alkoholin ja hien pois aina lauantaisin Makovskin yleisessä saunassa. Siellä asui tattareita, tataarilaisia kulkukauppiaita polvipituisissa mustissa saappaissaan ja syvänsinissä pitkissä nutuissaan jotka he napittivat kaulaa asti vaikka oli kesä ja kuuma jo. Vastarakennettua synagogaa ympäröivissä kortteleissa asui suurin osa kaupungin juutalaisista, ne jotka myivät vaatteita ja lumppuja Simonkentän Narinkassa ja Heikinkadun varrella ja puhuivat Enokin mukaan jiddisiin, venäjän ja ruotsin seka-sotkua jota vain he itse ymmärsivät. - - Se oli todellinen Babylonia koko Kamppi!”

Kjell Westö: Missä kuljimme kerran (Otava, 2006), s. 19-20.
Sitaatti sijoittuu 1900-luvun ensimmäiselle vuosikymmenelle.

Satakuntatalo valmistui vuonna 1952 arkkitehti **Einari Teräsvirran** piirtämänä Lapinlahdenkadulle, Lastenlehdon puiston äärelle. Vuolukivinen julkisivu eroaa viereisistä 1900-luvun alkupuolen rakennuksista. Osakuntalaiset muuttivat Satakuntatalolle ydinkeskustasta, Uuden ylioppilastalon 4. kerroksesta. Pula opiskelija-asunnoista eli *civis-boxeista* oli huutava.

Vielä vuonna 1952 Kamppi oli syrjässä. Helsinki on kasvanut osakunnan ja Satalinnan Säätiön kannalta hyvin otolliseen suuntaan: suoraan meidän syliimme.

Metro vinkuu ja pysähtyy, ovet avautuvat sihahtaen. Metrokuulut-tajan sanat kaikuvat mielessä, kun liu’un ylös pitkin Suomen pisimpiä liukuportaita. Nousen marraskuun pimeyteen, suljen silmät ja kuvittelen:

tämänkin aseman paikalla on ollut metsä. Ja sotilaita. Eikä siitä ole niin pitkään, kun juuri tässä oli hökkeli-talo.

Kävelen synagogan viertä. Ilta-au-rinko laskee hautausmaan suunnal-le Leppäsuolle, jonne on 2010-lu-vulla noussut uusia kapelinjaisia kerrostaloja. Kun tulin Satakuntatalolle ensimmäisen kerran, niitä taloja ei ollut: kadun pääte näytti erilaiselta.

Kaupunki muuttuu, se kerrostuu lakkaamatta. Jokainen aika jättää katuihin merkinsä, uudet ja van-hat talot painautuvat viere vieressä kiinni toisiinsa. Julkisivut rapistuvat, pintoja uusitaan, puretaan ja raken-netaan. Kuin muurahaiskeko kau-punki vilisee jatkuvasti. Eteenpäin, eteenpäin, eteenpäin.

Lähteet:

Järvenpää, Eeva ja Räihä, Sirpa. Ensimmäisiä esikaupunkeja. Kertomuksia Kaartinkaupungin ja Kampin kortteleista. Helsingin Sanomat, 2009.

Ollila, Kaija & Toppari, Kirsti: Puhvelista punatulkuun. Helsingin vanhoja kortteleita. Helsingin Sanomat, 1984 (5. painos).

Westö, Kjell: Missä kuljimme kerran. Otava, 2006.

Kuva Runeberginkadulta: Pertti Messo. Kartta on Helsingin kartta vuodelta 1838. Molemmat teoksesta Ensimmäisiä esikaupunkeja. Kertomuksia Kaartinkaupungin ja Kampin kortteleista.

7 KILOMETRIÄ SATAKUNTATALOLTA

— *Miikka Koskinen* —

Kuvauspaikka: Vanhankaupunginkoski ja Lammassaari

LIHAMIES, SOPRAANO JA MUITA ANSIOITUNEITA

Harrastusmerkkien saajat vuonna 2014

Harrastusmerkkitoimikunta

EMMA LEVANDER

Tämä kirkasääninen sopraano kirjautui osakuntaan vuonna 2011 ja aloitti osakuntauransa heti fuksivuotenaan vieden satolaiset nauttimaan muun muassa oopperan saloista kulttuurisihteerinä. Hän on pitänyt huolta osakuntalaisten henkisestä hyvinvoinnista kappalaisena ja luotsannut osakunnan kultakurkkuja kuoron pj:nä.

LIINA MÄKINEN

Tämä vuonna 2010 osakuntaan kirjautunut aurinkoinen osakuntalainen on osoittanut aktiivisuuttaan osakunnalla vuosien ajan usean toimikunnan korvaamattomana jäsenenä. Lisäksi lukuisten apuementävusiensa perusteella hänen voidaan sanoa olevan todellinen master chef. Kunnolla vastuuta tämä vastavihitty neitokainen pääsi ottamaan vuonna 2013 hallituksen tiedotussihteerinä.

MAIJA NIINISALO

Vuonna 2010 osakuntaan kirjautunut porilainen tumma kaunotar aloitti osakuntauransa apuementänä ja siirtyi nopeasti vastuutehtäviin alkaen virkaputkensa kirjastonhoitajana. Myöhemmin hän on kasvattanut osakunnan fukseja opastussihteerin virassa ja huolehtinut osakuntalaisten atleettisen ulkomuodon säilymisestä urheiluohjaajana. Kuluvana vuonna hän on kaunistanut erityisesti osakunnan hallitusta.

KAISA RITALA

Tämä vuonna 2009 osakuntaan kirjautunut urheilullinen vaaleaverikko pokkasi vuoden fuksipalkinnon ja kunnostautui sitten mainosihteerinä. Tämän jälkeen hän on toiminut tehokkaasti niin apuementänä kuin toimikuntalaisena ja on tänä vuonna dokumentoinut osakunnan kuin hallituksenkin päätöksiä terhakkaana päässihteerinä.

SEVERI SAARENMAA

Vuonna 2010 osakuntaan kirjautunut porilainen liehuletti on kuurannut Viisin lattioita kahtena apuisäntävuotenaan sekä järjestänyt osakunnalla änäriturnauksia hoitaessaan urheiluohjaajan virkaa vuosina 2012 ja 2013. Tämä lihamies piti huolta myös osakuntalaisten eduista toimiessaan varaedaattorina ylioppilaskunnan edustajistossa.

ALINA SUVILA

Tämä pitkäsäärinen leidi kirjautui osakuntaan vuonna 2011 ja aloitti osakuntauransa apuementänä ja mainossihteerinä. Hattupalkintojakin voittanut nainen on myös kunnostautunut kuoron puheenjohtajana ja toiminut aina iloisena opastussihteerinä.

MARCUS SÖDERLUND

Tämä noormarkkulainen naistennaurattaja kirjautui osakuntaan vuonna 2011. Virkailijana hän on ihastuttanut osakuntalaisia valokuvaustaidoillaan, huolehtinut Viisin jätehuollosta sekä ollut mukana hallituksen kokoonpanossa useampana vuotena.

LYYDLÄ YLÖNEN

Tämä Rauman fliikk kirjautui osakuntaan 2010 ja astui osakuntatoiminnan ihmeelliseen maailmaan heti ensimmäisenä vuotenaan apuementänä ja yhteiskuntasihteerin roolissa. Tämä kokouksia kaihtamaton purjehtija on päässyt nauttimaan vallasta niin osakunnan kuin Säätiönkin hallituksen jäsenenä.

ALKUPERÄINEN HIPSTERI

Taata eli Frans Emil Sillanpää (1888-1964) oli varsin kova äijä. Paitsi että hän oli kirjallisuuden nobelisti, valtakunnan rakastama radioääni ja – kuten kuvasta näkyy – Satakuntalaisen Osakunnan kunniajäsen, oli hän myös sen kaliiberin tyyli-ikoni, että itseään edelläkävijöinä pitävät nuoret miehet jäljittelevät hänen tyyliään vielä puoli vuosisataa hänen kuolemansa jälkeen: viikset, parta, pipo takaraivolla. Punavuoren ja Kallion hipsterit, salaisuutenne on paljastunut!

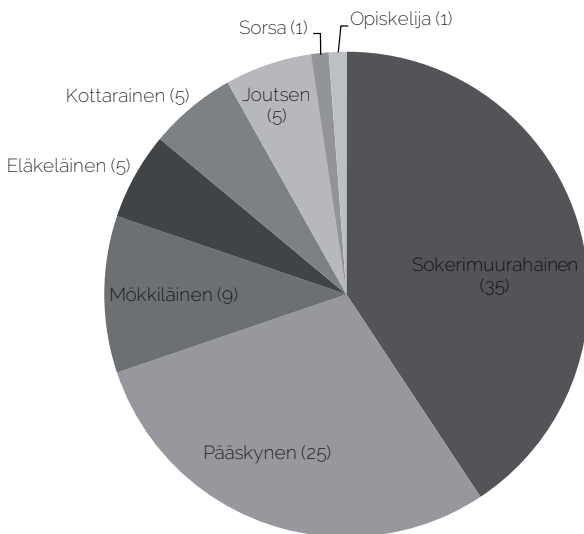

F. E. SILLANPÄÄ

Kunniajäsen 1946

MUUT MEDIAT

EI TARTTE TUL TAKASI

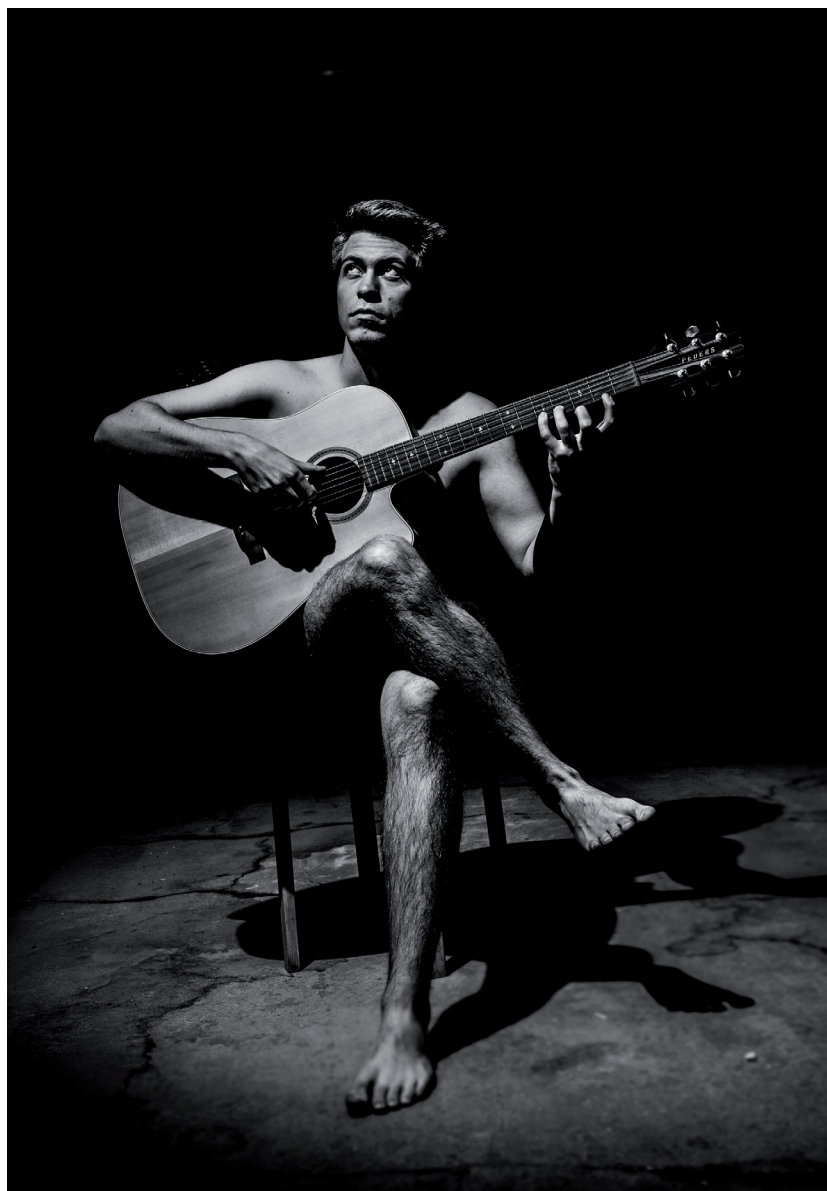
Parkanon, Karvian ja Kihniön paikallislehti Ylä-Satakunta tekee viiltävän syväluotaavia viikottaisia verkkogallupeja yläsatakuntalaisen ihmisen elämään vaikuttavista asioista ja ilmiöistä. Aiheet vaihtelevat säästä ja naapureihin, politiikasta luontokysymyksiin – käy esimerkiksi ilmi, että yläsatakunnan lukijat metsästävät aletuotteita mielummin kuin miehiä, naisia tai leijonia. Toukokuussa (16.-27.5.2014) kansalta kysyttiin paluumuuttajista.

Tulosten perusteella näyttäisi siltä, että kun kerran lähtee Helsinkiin, niin on parempi pysyä siellä. Yllättävä ja ylivoimainen gallup-voittaja on sokerimuurahainen yli neljäkymmenen prosentin kannatuksella. Opiskelijaa selvästi suosituimpia ovat myös muun muassa pääskynen, eläkeläinen ja jopa joutsen. Itse asiassa vain sorsa on yhtä hyljeksitty.

Lähde:

<http://www.ylasatakunta.fi/kyselyt/67-mieluisin-paluumuuttaja>

Juttusarjassa tunnetut osakuntalaiset kertovat suhteesta omaan kehoonsa.

TIMO, 24

”En useinkaan ajattele suhdetta vartalooni. Suhtaudun siihen lähes kuin jonkinlaiseen tehtaaseen, joka toimii tietyin resurssein, ja jonka lakkoilu on rasittavaa. Omassa mielessäni sairaana olemiseen liittyy tiettyä häpeällistä voimattomuutta, kun ilman neuvottelumahdollisuuksia on alistuttava kehon työnteon takia. Sitä ei onneksi tapahtu usein, koska perheessämme tuntuu olevan hyvä geeniperimä.

En ollut koskaan koulusta poissa sairauden takia, enkä muista, että isänikään olisi ollut poissa töistä sairausloman vuoksi. En myöskään muista, koska olisin viimeksi syönyt lääkkeitä tai käynyt sairaalassa hoidettavana.

En kiinnitä suurta huomiota ruokavalioni terveellisuuteen, enkä myöskään harrasta liikuntaa erityisen kokonaisvaltaisesti. Juokseminen on tällä hetkellä liikuntamuodoista läheisin. Aloitin lenkkeilyn teini-ikäisenä, ja viime vuosina harrastus on muuttunut tavoitteelliseksi maraton-haasteiden myötä. Pidän erityisesti pitkien lenkkien tarjoamasta haasteesta ja mahdollisuudesta olla lähellä luontoa. En luultavasti jaksaisi juosta vain ja ainoastaan sisätiloissa juoksumatolla. Rentoutuminen ja itsensä haastaminen ovat tärkeämpiä elementtejä kuin pelkkä kunnan kohottaminen tai kilpaileminen.

Juoksemisen lisäksi rakastan musiikkia ja kitaran soittamista. Kitaran kanssa tulee vietettyä niin paljon aikaa, että kuvaustilanteessakin tuntui luonnolliselta ottaa se ”osaksi kehoa”. Ihailen antiikin kreikkalaisten ajattelutapaa, jossa kehon ulkoisen kunnossapidon ohella myös ajattelun ja taiteen harjoittaminen oli tärkeää. Keho kulkee hitaasti joka tapauksessa kohti rajatun aikansa loppua, mutta taiteen ideoissa on tiettyä ikaikaisuutta.”

KUVA: MARCUS SÖDERLUND

Opintotuella kurmottava satolainen pyrkii ruokaostoksissaan halpaan hintaan ja vähintäänkin edullisuuteen. Vai pyrkikö?

Tämä artikkeli vertailee kolmen lähikauppamme ominaisuuksia. Tuomme näyttille ruokakorin suoraan opiskelijan arkielämästä, sekä empiriaan ja laskuoppiin pohjautuvaa näkökulmaa optimointiin ostopaikkojen viidakossa.

TUNNE
LÄHI-
KAUPPASI,
SATOLAINEN!

Stella Vahteristo

HALVIN

RUOKATARVIKE
KEVYTMAITO
RUISLEIPÄ
MARGARIINI
JAUHELIHA
KURKKU 400g
LEIKKELE
NUDELIPAKETTI
ANNOSJUGURTTI
RISIFRUTTI

YHTEENSÄ

LIDL KAMPPI

LISÄTIETO	€
Ulkomaista	0,89
Reissumies	0,45
LIDL, pahaa. Oivariini 2,29	0,48
Ulkom. nautaa. 17,5% rasvaa	2,25
Ulkomaista, 1,69/kg	0,67
Lauantaimakkara, kotimaista	0,81
	0,42
Ulkomaista	0,23
	0,73

6,93

LÄHIN

ALEPA KAMPPI

LISÄTIETO	€
Kotimaista	1,13
Reissumies	0,89
Oivariini	2,69
Kotim. nautaa. 10% rasvaa. -30%	2,58
Ulkomaista, 1,99/kg	0,50
Lauantaimakkara, kotimaista	0,99
	0,57
Kotimaista	0,35
Useita makuvaihtoehtoja	1,08

10,78

KALLEIN

K-MARKET KAMPPI

LISÄTIETO	€
Kotimaista	1,17
Ruispalat	1,89
Oivariini	3,99
Kotim. sikanauta, 17,5% rasvaa	2,79
Kotimaista, 4,19/kg	1,68
Lauantaimakkara, kotimaista	1,35
	0,39
Kotimaista	0,52
	1,05

14,83

LOPPUKUUN VALINTA

LIDL KAMPPI • SIJAINTI: BUSSILAITUREIDEN TÄSSÄ PÄÄSSÄ
SUPPEIMMAT AUKIOLOAJAT: MA-PE 7-22 LA 9-22 SU 12-22

Lidl Kamppi pääsee ruokakorivertailussa ällistyttäviin tuloksiin: se on yli puolet halvempi, kuin K-market Kamppi. Tämä näkyy ehkä ajoittain äärimmäisenä ryysiksenä, sekä epäsiistinä miljöönä. Lisäksi spugetiheys on korkea. Lidl:n tuotteista osa on syömäkelvottomia, tästä esimerkkinä ruokakoriinkin valittu halvin margariini. Lidl:n oman merkin päivittäiskosmetiikka on biohasardia. Joukosta löytyy kuitenkin kelpoja perusraaka-aineita, sekä odottamattomia helmiä. Esimerkiksi pikkukurkut ovat erinomaisia. Lidl:n ainutlaatuiset edut ovat uusi paistopiste sekä vaihtuva käyttötavaravalikoiman yllätyksellisyys.

ILMAN TAKKIA KIPaisevan VALINTA

ALEPA KAMPPI • SIJAINTI: MELKEIN NÄKYY OVELTA
AUKIOLOAJAT: MA-LA 7-23 SU 10-23

Tuttu ja turvallinen Alepa on todella lähellä. Hintavertailussa se sijoittuu keskimmäiseksi, mutta keskiarvon alapuolelle. Valikoima on kokoluokassaan keskitasoinen, joskin joukossa on kantakaupunkilaisen kuluttajan sushiainekset ja paljon vihanneksia. Toisten kauppojen tavoin Alepa tarjoaa hyvät valikoimat eväiden ostoon matkalla dösäriille. Alepan erityisenä hienoutena ovat avokätisesti lätkittävät -30% -tarrat, jotka näyttivät voimansa tässäkin vertailussa. Lisäksi kaupassa on mikro asiakkaiden käyttöön! Alepassa voit myös kohdata terhakkaan agenttimme E-P:n.

PORVARIN VALINTA

K-MARKET KAMPPI • SIJAINTI: KELAN VIERESSÄ
LAAJIMMATAUKIOLOAJAT: MA-PE 6.30-23 LA 8-23 SU 10-23

Uusin tulokas 200 metrin säteellä on tauon jälkeen avautunut K-market. Se on ylivoimaisesti kallein kolmesta kaupasta. Valikoima lieenee hieman laajempi kuin ainakin Alepassa, mutta se keskittyy erityisesti herkkujen, muiden virvoitusjuomien kuin juussin ja jaffan sekä muun luksuksen ympärille. Peruselintarvikkeiden valikoimassa kauppa häviää Alepalle. Myös tilat ovat melko ahtaat: hyllyjen välissä on vaikea ohitella. Kaupan uuden aallon ostoskorimuotoilua edustavat kopat ovat vanhanmallisia mukavammat käyttää. Ben&Jerryä on tosi montaa makua.

HUOMIOITA

Alepa on selvästi lähin. K-market ja Lidl ovat sijainniltaan suunnilleen yhtä hyvät. Lidl on noin 25 metriä K-kauppaa kauempana, mitä liukuportaat kompensoivat. Lidl ainoana myi olutta myös lakisääteisten alkoholinmyyntiaikojen ulkopuolella, mistä syystä oluttölkki ei ole mukana vertailussa. Risifrutti on mukana yhdistävänä indikaattorina.

PIENI PUKU- KODI- OPAS

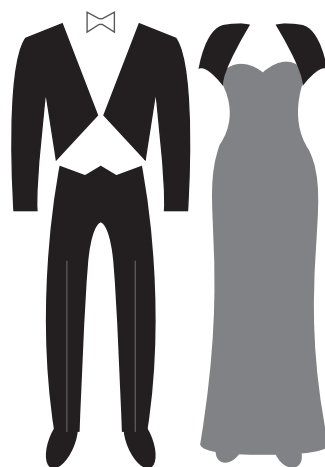
Salla Seppälä

Pukukoodeihin suhtaudutaan toisinaan tarpeettoman vihamielisesti – niitä saatetaan pitää snobien salaliittona, ihmisten kiusaamisena tai määräilynä. Niiden takana on kuitenkin enemmän hyviä kuin pahoja aikeita. Tavallisesti juhlien järjestäjä merkitsee kutsuun pukukoodin, jotta kaikki tietävät, kuinka juhlavasti vieraiden odotetaan laittautuvan. Siten kenellekään ei tule kiusallinen olo ali- tai ylipukeutuneena. Pukukoodi asettaa asemasta riippumatta kaikki samalle viivalle.

Saman viivan löytäminen on siitä haastavaa, että harva pukukoodi on täysin yksiselitteinen. Koodin muodollisen tuntemuksen lisäksi hyötyä on edes kourallisesta tilannetajua. Viimeksi mainittua ei voi lähettää lehden mukana, mutta pukukoodien ominaispiirteet esitellään tässä sanoin ja kuvin. Hyvinkin yksityiskohtaisia etikettiohjeita on internet pullollaan niille, jotka haluavat briljeerata, mutta perusasiat kantavat jo pitkälle.

Hyvä juhlapukeutuminen ei ole vaikeaa, kallista eikä tylsää, ellei siitä itse tee sellaista. Useimpien pukukoodien muodolliset vaatimukset ovat väljät – tärkeää on valita vaatteita, joissa itsee viihtyy. On parempi pukeutua tyylikkäästi kuin oikein. Juhlajassa ei ole hintalapua, eikä kalleus kaunista – sopivia vaatteita voi alan liikkeiden lisäksi löytää edullisesti kirppareilta tai kysellä lainaksi muilta osakuntalaisilta. Eikä kukaan muu muista, montako kertaa olet lempimekkoasi käyttänyt (paitsi jos se on kanariankeltainen tai olet mies).

Pukeutuminen ei ole juhlien tärkein asia, mutta parhaimmillaan yksi hausimmista. Tai olisi, jos tietäisi mitä kuuluu laittaa päälle!

JUHLAPUKU

Frakki. Pukukoodi useimmissa vuosijuhlissa. Jos ei omista frakkia, voi pukeutua myös tummaan pukuun.

Naisilla täyspitkä, jalkapöydän päälle ulottuva puku juhlaravasta materiaalista. Ohuet sukat, sirot kengät ja laukku. Pärvätilaisuuksissa olkapäät tulee peittää esim. huivilla tai bolerolla, iltatilaisuuksissa voi pukeutua paljastavammin.

VINKKEJÄ JA HUOMIOITAVAA

Pärvä vai ilta? Jos tilaisuus alkaa klo 18 tai myöhemmin, se on iltatilaisuus. Pärvällä asiallisesti, illalla näyttävästi.

Rivivieras vai tähti? Pukeudu oman roolisi mukaisesti. Osakunnan vuosijuhlissa kaikki ovat tietty tähtiä.

Parempi överit kuin vajarit – alipukeutuminen luo vaikutelman kunnioituksen puutteesta.

Jos olet epävarma, pukeudu pikkumustaan (nainen)/tummaan pukuun (mies). Et ainakaan pistä silmään.

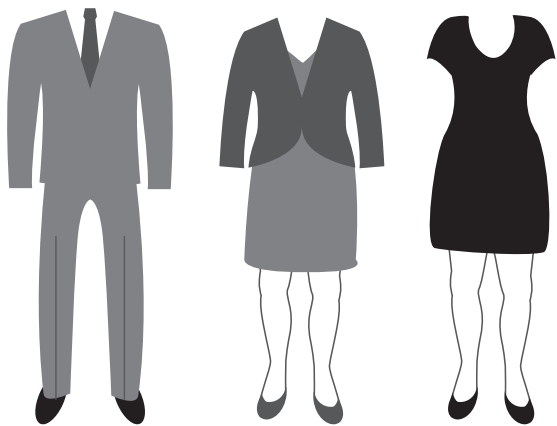

TUMMA PUKU

Monitulkintaisuudessaan vaikein pukukoodi – merkitys vaihtelee melkein juhlapuvun tasolta lähelle smart casualia.

Miehillä yksivärinen musta, tummansininen tai mustanharmaa kaksi- tai kolmiosainen puku solmion kera. Juhlavin yhdistelmä on musta puku helmenharmaalla solmiolla.

Naisilla juhlava nilkka- tai polvipituinen mekko – hameen helman ei pidä olla hyvin pitkä eikä hyvin lyhyt. Naisen asun väri voi olla mikä tahansa – vaikka valkoinen, jos huvittaa – sillä ”tumma” rajoittaa vain miehen väreystä.

ARKIPUKU

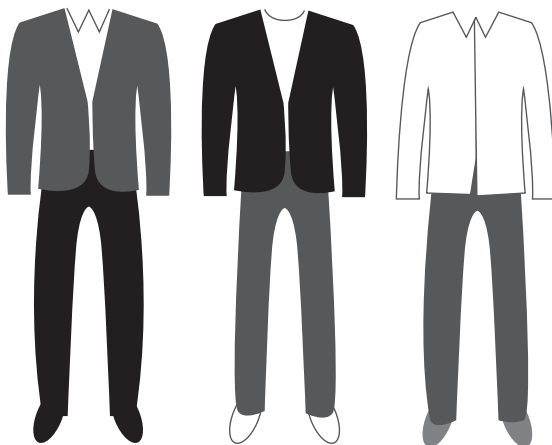
Tyypillinen pukumiehen tai -naisen työasu, jota toisinaan käytetään juhlienkin pukukoodina. Miehillä väriltään esimerkiksi harmaa tai sininen puku solmion kera. Kangas voi olla kuviollinen, esim. ruudullinen tai liituraita.

Naisilla siisti housu- tai jakkupuku tai leninki – esimerkiksi nätti mekko neuletakin kanssa.

Arkipuku on luonteeltaan enemmän asiallinen kuin juhlava.

NAINEN, NÄIN PÄÄSET HELPOLLA

Monet ns. pikkumustat eli yksinkertaiset mustat leningit sopivat niin tumman puvun, arkipuvun kuin smart casualinkin koodiin. Koruja, kenkiä ja muita asusteita vaihtelemalla sama vaate muuttuu moniin juhliin vuodesta toiseen.

SIISTI ASU/SMART CASUAL

Yleinen pukukoodi rennoilla sitseillä. Jos et ole juristi tai kokoomusnuori, puvun ja solmion voi jättää pois. Kauluspaita ja pikkutakki suorien housujen kanssa ovat sopivat, harkinnan mukaan myös farkut. Kerrankin mies saa käyttää mitä värejä huvittaa.

Naisilla koodiin sopii mekko tai puseron ja hameen yhdistelmä. Helman pituus on vapaa, mutta harvoin pitkä. Ei erityisiä vaatimuksia materiaalin tai minkään muunkaan suhteen, kunhan asu ei ole aivan arkinen.

ENNEN OLI KUNNOLLISTA

ja muita itsestäänselvyyksiä

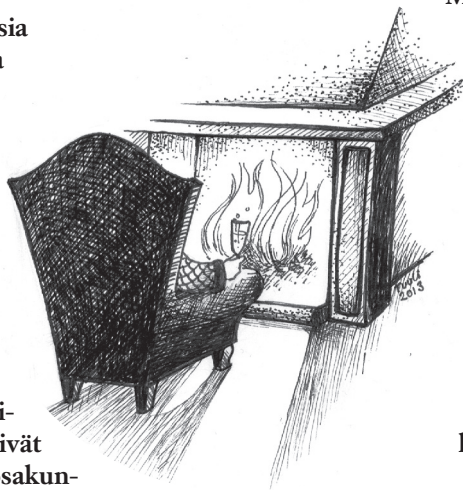
TOTUUS: Ilopilleri KUVA: Tuuli Seppälä

KYLLÄ ON KUMMALLISTA, miten osakunnan marraskuun kokouksesta aina saadaan spektaakkeli aikaiseksi. Jaetaan pari hassua virkaa ennalta sovitusti ja sitten lopun iltaa taputellaan toisia selkään hienoista suorituksista. En ymmärrä tällaista sitten alkuunkaan.

TAAS VALITTIIN osakunnalle naisia vallan kahvaan. Tämä on aina pahaksi toiminnalle. Hameväki saa keskittymisen herpaantumaa liian helposti. Jää tärkeitä asioita tekemättä. Mutta kyllähän ne naiset nyt vielä menettelevät. Onhan meillä paljon pahempiakin uhkia olemassa. Osakuntavätykset ovat oman aikamme järjestörutto. Näitä sluibailijoita oli kokouksessa yksi juhlasalillinen. Kun etukäteiskähmijät eivät olleetkaan puhuneet valmiiksi osakunnan hallituksen jäseniä, varsinaisia tekijöitä, niin eihän niitä meinannut millään löytyä.

ONHAN TUO KOKOUS nyt tavallaan demokratian irvikuva. Kilpaillaan siitä, miten suosittu kukakin on fuksien joukossa. Sillä fuksithan siellä suurimpana ryhmittymänä perinteisesti esiintyvät. Jokaisella äänivaltaisella jäsenellä on silti yhtäläiset mahdollisuudet asettua ehdolle. Mikä on kun ei kiinnos-

ta? Osakuntavätykset istuvat kokouksissa laiskoina, odottaen pelkkää glooriaa ilman minkäänlaista panostusta. Kaikki minulle tänne heti, kunhan en joudu evääni väräyttämään. Lopun aikaa mangutaan, kun homma ei toimi ja tekijöitä ei löydy. Nälkämaan laulun mukaan tekeekin mieli kysyä: 'Missä on ryhtisi, kunnia, työ?'

EI SILLOIN KUN minä olin nuori. Oli ylenmäärin aina hakijoita hallituksen jäseniksi. Sinne päästiin, tehtävä nähtiin kunniana ja sen eteen ja osakunnan edestä tehtiin töitä. Nyt nuoriso taitaa hakea hallitukseen kokoustarjoilujen takia. Mahtaakohan yksi siivu pullaa enää jatkossa sorsanpoikasia houkutella. Kuitenkin vinkuvat jotain erikoisnimettyä maidollista kahvia.

USEAMPI KEHTASI väittää, ettei tiedä, mitä hallitus tekee. Ei voi lukeminen ja tiedon hakeminen osakunnan kotisivuilta olla niin hankalaa. Jos ei säännöistä ja pöytäkirjoista hallituksen toiminta selkiä, niin sitten voi kysyä vaikka puheenjohtajalta taikka kuraattorilta. Varmasti kertovat. Kehdata nyt lähteä itkemään omaa tietämättömyyttään, kun ei ole edes kysymystä viitsinyt esittää. Julkeita, selkärangattomia matoja! Niin kuin historianantumuksen

KUOLEMATTOMAT

Ristille jos pääsis. Olis hyvä tapa mennä.

Erik S. Turun tuomiokirkkokierroksen jälkeen 8.6.2014

T: (mrr mrr)

A: Murisetko sä?

T: Joo.

Timo H. ja Antti T. lounaalla kesäretkellä Huittisissa 24.8.2014

Ei ole kategorisesti väärin, että poika tulee isäänsä.

Timo H. 24.8.2014

H: Mistä lähtien Joono on ollu mein juhlamestari?

A: No siitä lähtien kun se valittiin.

H: No missä mein oikee juhlamestari on?

Henri H. ja Antti T. 21.9.2014

Mä oon vähän niin ku Honksu. Mullakin on tänään ollu jalassa sekä hame että housut.

Salla S. Uusien Ehtoon jatkoilla 27.9.2014

Laitoin mun kaiuttimen täysille, ja se on aika kovaääninen.

Marcus S. 28.9.2014

Keiton salainen ainesosa oli chilliä ratiisitahnaa.

Joono H., kulinaarikerhon pj, 3.10 chili-retiisitahnaasta.

Sano, että sä kannatat tätä, niin päästään eteenpäin!

Fuksi-Riikka on sisäistänyt hpj:n roolin fuksiaisissa 3.10.2014

Pieni onnellisuus oksentamisrefleksin taustalla

Fuksi-Elina 12.11.2014

Osakunta on kyl paljon kivempi ku toi Jyväskylä.

Anna T. kahden minuutin sisällä saapumisestaan Viisiin 21.11.2014

Suurin osa suomalaisista taiteilijoista ei syö hyvin ja siks se kaikki taide on paskaa.

Marko S. 24.11.2014

Haluuks Antti allekirjoittaa Alinan käyttö sopimuksen? Tarvitaan neljä nimeä, muuten me ei saada käyttö lupaa.

Alina S. valmistelee itsareita – ja täsmentää. 4.12.2014

Oota, mä laitan nää korkkarit jalkaan ja sit tuun saunaan.

Armi T. itsareiden jatkoilla Hämmäksellä 6.12.2014

En juuri koskaan käy Alkossa sunnuntaisin

Antti T. (isäntä) 15.12.2014

vähäisyys tai muu tietämättömyys olisi ennenkään ollut syy olla tekemättä mitään. Tässä organisaatiossa kaksi kertaa järjestetty tapahtuma on jo perinne. Yleensä teot on saatu aikaiseksi tekemällä. Harvemmin pelkkä kirjaviisastelu on siihen auttanut.

ENNEN OLI KUNNOLLISTA. Silloin osakunta tarjosi vain verta, hikeä ja kyneleitä. Ja ai että oli hiki makeaa, veri sakeaa ja kyneleet kuin syvän meren helmiä. Poliitikkojen ajama putkitutkintoajattelu ei jätä sijaa sille työlle, jota osakunnan tulisi tehdä Satakunnan ja suomalaisen yhteiskunnan hyväksi. Oma napaa tuijottaa nuoriso. Autuasta kortistotulevaisuutta odottaa. Kelan korttipeli leikkejä harjoittelevat, kun pitäisi luoda parempaa maailmaa. Napia naamaan ja maailmankaikkeus tilivelvolliseksi!

TAITAA OLLA VANHAN aika siirtyä talviunille. Herättäkää, kun nuoriso on tullut tolkkuihinsa ja tekee kerrankin jotain järkevää.

HELSINGIN YLIOPISTON
SATAKUNTALAINEN OSAKUNTA

Civislle, joka on pyytänyt
Satakuntalaisen osakunnan todistusta käytöksestään on tänään myön-
netty arvolause hyvä ja vakaa käytös.

Helsingissäkuunpäivänä 19

Satakuntalainen osakunta

N:o

Lunastus

Kuraattori

